

[Hans Nielsen.]

satte han en Udtalelse, hvoraf jeg gerne vil citere nogle Linier. Den højtærede Statsminister udtalte:

„Mit umiddelbare Indtryk er, at det vil være værdigst at overlade Befolkningen selv at afgøre sin egen Skæbne.“

Jeg kan i alle Henseender billige denne Udtalelse af den højtærede Statsminister, og den har da ogsaa haft til Følge, at Selvstyrepartiet i Lagtinget har indbragt et Forslag, som gaar ud paa at anmode om Folkeafstemning med Hensyn til, hvorvidt Færøerne vil have Selvstyre eller Fællesskab med Danmark. Dette Forslag er blevet støttet af Socialdemokraterne. Efter alt, hvad der er sket, mener jeg, det er nødvendigt at faa en saadan Afstemning. Jeg maa meget beklage, at særlig Hr. Patursson og hans allernærmeste Venner behandler Danmark paa den Maade, som Tilfældet er i Øjeblikket. Jeg tror, vi i alle Henseender er optraadt loyalt overfor Færøerne, vi fortjener ikke at blive brændemærket overfor den store Verden som et Folk, der i nogen Henseende fortrædiger eller øver nogen som helst Vold overfor Færingerne. Hvad Flaget angaar, foreligger der nu her i Rigsdagen fra Regeringens Side et Forslag, hvorefter det vil blive Færingerne tilladt at have et Flag. Det forekommer mig ogsaa ganske rimeligt, at Færingerne faar Lov til at flage, med hvilket Flag de ønsker, men saa længe Færøerne er en Bestanddel af Danmark, maa det danske Rigsflag selvfølgelig ogsaa være Rigsflag paa Færøerne. Dette forhindrer imidlertid ikke, at Færingerne som et særligt Folk kan have et særligt Flag, naar det nu en Gang passer dem.

Med Hensyn til de mange Klager over Sproget vil jeg sige, at disse Klager efter min Formening heller ikke har nogen reel Begrundelse eller Berettigelse. Dansk og Færøsk er nu omtrent ligestillet i de færøske Skoler. Der gives maaske lidt flere Timers Undervisning i Færøsk end i Dansk. Provst Dahl i Thorshavn, der hører til Selvstyrepartiets ledende Mænd, erklærer, at ingen ønsker at udrydde Dansk i Skolen; det vilde ogsaa være den største Synd, man kunde gøre overfor de færøske Børn at berøve dem Danskundervisningen, thi en stor Del af de færøske Børn skal ned til Danmark eller andre Steder for at søge Arbejde og Beskæftigelse, naar de vokser til, og de vilde være meget slet stillet, for saa vidt de ikke kunde det danske Sprog. Af denne Grund synes jeg, at det ikke

skulde volde nogen større Vanskelighed at komme til Forstaaelse.

Jeg vender mig nu til den højtærede Undervisningsminister, under hvem Undervisningen sorterer. Jeg kender jo den højtærede Undervisningsministers Syn paa hele denne Sag, og jeg tror, den højtærede Undervisningsminister har mange Betingelser for at bringe denne usalige Strid om Sprogundervisningen i Skolerne til Ende. Jeg synes, at man skal give det færøske Folk alt, hvad det i Virkeligheden har Krav paa med Hensyn til Sprogundervisning. Men paa den anden Side maa man jo ogsaa holde fast ved, at Danskundervisningen kan man ikke forlade, naar Færøerne vedblivende skal være en Del af Danmark. Om man saa har nogle flere eller færre Timer i det ene eller andet Sprog, er efter min Formening et underordnet Spørgsmaal, og det er ganske urimeligt, at der vedblivende skal oprettholdes en bitter Strid og Kiv om dette Spørgsmaal. Jeg retter altsaa en Henstilling til den højtærede Undervisningsminister om at udtale sig om dette Spørgsmaal, naar han faar Ordet her, og jeg forventer, at Undervisningsministeren vil udvise al mulig Forstaaelse overfor Færingernes Krav.

Som jeg udtalte før, har man nu vedtaget Forslag om at anmode Regeringen om at iværksætte en Afstemning, men saa ser vi det mærkelige, at Selvstyrepartiet ikke vil deltage i en saadan Afstemning. Det, synes jeg, er ikke ridderligt handlet overfor Danmark. Man kan ikke blive ved at anklage os paa det stærkeste og tilsmudse vor Ære overfor hele Verden og saa, naar man siger til dem: Ja vel, I kan faa Lov til at stemme om, hvorvidt I vil være hos os eller ej, da svares: Nej, vi vil ikke stemme! Jeg synes, at her har Sambandspartiet og Socialdemokratiet handlet fuldstændig rigtigt, og jeg vil haabe, at det maa lykkes Regeringen at finde et Forslag til Afstemning, som kan gennemføres, saaledes at vi faar at se, hvor mange der deroppe vil væk fra Danmark. Jeg tror ikke, det vil blive saa mange, men lad os blot faa Tallet at se, saa bliver der maaske Ro bagefter.

Hr. Patursson har under de bevægede Forhandlinger talt saa meget om, at vi har udplyndret Færøerne. Det er jo Udtalelser, som han og hans Venner paa alle Møder og i deres Blade søger at udspredde hos Befolkningen. Jeg skal ikke